

«На 29 августъ, Великия Князь съ цѣлата си свита пристигна върхомъ къмъ позицията на нашитѣ осадни батареи, които въ този день продължаваха бомбардировката на Плъвенъ. Слѣдъ това той тръгна къмъ 3-та батарея отъ 5-а артилерийска бригада, и батареиния командиръ му доложи, че единъ турски снарядъ убилъ двама отъ неговитѣ офицери. Прѣзъ врѣме на своя обѣздъ, Великия Князь се изкачи на една възвишенность, отъ върха на която ясно можеше да види неприятелската позиция. Офицеритѣ и конвоя, които го съпровождаха, прѣдставляваха отъ себе си отлична цѣль за турскитѣ батареи, гранатитѣ на които скоро почнаха да падатъ около главнокомандующия. Тогавъ се даде заповѣлъ всички присѣдствуващи да отидатъ задъ гребеня. Тѣй като азъ бѣхъ дежуренъ, останахъ при Великия Князь заедно съ още нѣколкомина отъ моитѣ другари. Продължаваха да твърдятъ, че атаката е назначена за утрѣшното число, и азъ се радвахъ на това толкова повече, че къмъ сѣщото врѣме се свършваше и моето дежурство.

«Въ този моментъ, нашитѣ войски заемаха прѣдъ Плъвенъ слѣдующитѣ позиции:

«На сѣверъ и сѣверо-западъ, — румънитѣ, подъ началството на генерала Черната.

«На изтокъ, между Гривица и Радишево, — IX корпусъ, подъ началството на барона Криденера.

«На югъ, при Радишево, IV корпусъ, подъ началството на генерала Крилова.

«На Плъвенъ-Ловечското шосе, — 2-а пѣхотна дивизия, 3-я стрѣлкова бригада и Сводната казашка бригада, подъ общото началство на князь Имеретински; авангарда на тази колона командваше генералъ-майоръ Михаилъ Димитриевичъ Скобелевъ.